

УЖГОРОД

В умовах воєнного стану потреба в донорській крові та її компонентах зросла в рази. Вона необхідна щодня: для порятунку поранених українських захисників, постраждалих від обстрілів цивільних громадян, а також для пацієнтів під час складних операцій у наших міських лікарнях.

ВАЖЛИВІ ФАКТИ ПРО ДОНАЦІЮ:

- Лише один забір крові (близько 450 мл) може врятувати до трьох людських життів.
- Регулярні запаси крові – це гарантія того, що медики зможуть оперативно зреагувати у будь-якій надзвичайній ситуації.

• Процедура є абсолютно безпечною та навіть абсолютно безпечною для здоров'я самого донора, адже стимулює оновлення організму.

Ми щиро вдячні виїзній бригаді медиків за професійну роботу, а працівникам Ужгородської міської ради – за свідому громадянську позицію та небайдужість.

Закликаємо ужгородців та гостей міста підтримати донорський рух.

ДЕ ТА КОЛИ МОЖНА ЗДАТИ КРОВ В УЖГОРОДІ:

Закарпатська обласна станція переливання крові (м. Ужгород, вул. Івана Чендея, 15). Графік прийому донорів: у будні з 09:00 до 14:00. *При собі необхідно мати паспорт та ідентифікаційний код. Ваша кров може стати чимось шансом!*

ПОТРЕБА В ДОНОРСЬКІЙ КРОВІ ЗРОСЛА В РАЗИ

Лише один забір може врятувати до трьох людських життів

Працівники Ужгородської міської ради долучилися до благодійної акції та здали кров. Захід відбувся за сприяння управління охорони здоров'я та цивільного захисту населення Ужгородської міської ради. Спільно із Закарпатською обласною станцією переливання крові у міськраді організували роботу виїзної бригади медиків безпосередньо у приміщенні міськради. До слова, одна з працівниць міськради цього дня здала кров уже у п'ятнадцяте! Такий вагомий особистий внесок та постійність є найкращим прикладом справжнього патріотизму та солідарності для всієї громади.

Попереду на них чекають п'ять днів змістовної та насиченої програми. Для дітей підготували екскурсії, відвідування музею просто неба «Шошто», зоопарку, спа-комплексу, автобусну оглядову екскурсію містом, інтерактивні заходи та різноманітне дозвілля. Програма спрямована на психологічне відновлення дітей, зміцнення їхнього ментального й фізичного здоров'я, а також дарує можливість отримати нові позитивні враження та знайти друзів.

Під час поїздки дітей супроводжують працівники департаменту соціальної політики Ужгородської міської ради та одна із мам.

Проводжали юних ужгородців міський голова Богдан Андрійов, заступниця міського голови Марія Бадида та директорка департаменту соціальної політики Ужгородської міської ради Марина Стасюк. Вони побажали дітям гарного

15 ДІТЕЙ ІЗ УЖГОРОДА, ПЕРЕВАЖНО З РОДИН ЗАГИБЛИХ ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ, ВИРУШИЛИ НА ВІДПОЧИНОК ДО УГОРСЬКОЇ НІРЕДЬГАЗИ

відпочинку, яскравих емоцій, цікавих відкриттів, нових знайомств і незабутніх спогадів.

Ужгородська міська рада висловлює щиро вдячність угорським партнерам, меру нашого міста-побратима Ніредьгази Ференцу Ковачу, за незмінну підтримку, гостинність і турботу про

українських дітей. У час війни такі прояви дружби, взаєморозуміння та солідарності мають особливу цінність.

Окрема подяка – компанії "H2O-Transport" за допомогу в організації перевезення дітей та підтримку цієї важливої ініціативи.

АНДРІЙ НОВАК НЕ ЛИШЕ ЗБУДУВАВ ОБЛАСНУ ЛІКАРНЮ

та очолював її понад пів століття,
а й заклав міцний фундамент
розвитку медицини на Закарпатті

В Ужгороді відзначили 160-річчя Закарпатської обласної клінічної лікарні імені Андрія Новака – найстарішого й одного з найавторитетніших медичних закладів краю, який упродовж багатьох десятиліть залишається осередком високо-професійної медичної допомоги.

Участь у заходах взяли голова обласної ради Роман Сарай, міський голова Ужгорода Богдан Андріїв, міський голова Тячева Іван Ковач, заступник голови ОВА Олександр Музиченко, представники духовенства, зокрема правлячий єпископ Мукачівської греко-католицької єпархії, владика Теодор Мацапула, єпископ Ужгородський і Закарпатський Варсонофій, благодійники, медична спільнота, ветерани галузі та гості.

Урочистості розпочалися відкриттям мініскульптури Андрію Новаку – видатному лікарю, засновнику та багаторічному керівнику лікарні, який здобув медичну освіту у Віденському та Будапешт-

ському університетах. У 1873 році очолив ужгородську лікарню, яку безперервно очолював 54 роки.

У 1890 році Андрій Новак заснував Ужгородську акушерську школу, яка за перші 30 років підготувала понад 1600 акушерок, займався науковою та громадською діяльністю.

Нову бронзову композицію, автором якої є ужгородський скульптор Роман Мурник, встановили на камені у внутрішньому дворіку медичного закладу. Вона стала вже 83-ю мініскульптурою Ужгорода.

Як зазначив директор лікарні Юрій Яцина, Андрій Новак не лише збудував лікарню та очолю-

вав її понад пів століття, а й заклав міцний фундамент розвитку медицини на Закарпатті. Його ім'я по праву стоїть поруч із найвидатнішими постатями історії краю.

Продовжилися урочистості у конференц-залі лікарні. Присутні подивилися презентацію «Минуле, сьогодення та перспективи Закарпатської обласної клінічної лікарні імені Андрія Новака», яку представив директор закладу Юрій Яцина, відбулося відкриття бібліотеки при Музеї історії лікарні, а також виставка творчих робіт працівників медичного закладу.

Із нагоди ювілею колектив і керівництво Закарпатської обласної клінічної лікарні імені Андрія Новака відзначили почесними нагородами та подяками. Міський голова Богдан Андріїв вручив Юрію Яцині та в його особі всьому колективу лікарні подяку Ужгородської міської ради за невтомну працю, високий професіоналізм, відданість обраній справі, чуйність та турботу про пацієнтів.

Особливо зворушливим моментом стало вручення колективу лікарні прапора України з підписами військовослужбовців і словами вдячності від Мукачівського військового госпіталю – за самовіддану працю медиків, які рятують життя та здоров'я захисників України.

ФОТОФАКТ

У БО БФ "Гуманітарний центр "Совине гніздо" протягом червня внутрішньо переміщені особи, зареєстровані в Ужгороді, отримали:

93 пакети з продуктовими наборами;
105 дитячих та дорослих підгузків;
467 хлібин.

Волонтери видавали одяг, взуття, постільну білизну та посуд (загалом 6244 одиниці).

Видачу гуманітарної допомоги здійснювали у партнерстві з PDUM Partnerschaft Deutschland-Ukraine/Moldova e. V., Luftfahrt ohne Grenzen/Wings of Help e.V., Валентином Штефаньо та іншими благодійниками.

За відповідними реєстраціями для отримання допомоги стежте на сторінках центру «Совине гніздо» в телеграмі або фейсбуку. Додаткову інформацію можна отримати на офіційній сторінці <https://sovyne.com.ua/>

ДО УВАГИ ВОДІЇВ! В УЖГОРОДІ ОБМЕЖЕНО РУХ ВЕЛИКИХ ВАНТАЖІВОК

На території міста від 10:00 до 22:00 включно **ОБМЕЖЕНО** рух автотранспортних засобів фактичною масою понад 24 тонни і навантаженням на вісь більше 7 тонн при температурних показниках повітря вище 28 градусів за Цельсієм.

КРИМ:

спеціалізованих транспортних засобів, що використовуються для ліквідації надзвичайних ситуацій, транспортних засобів, що здійснюють перевезення небезпечних, швидкопсувних вантажів, живих тварин і птиці, товарів подвійного призначення та/або майна, що використовується для потреб оборони.

«ГУРТУЙСЬ! ГАРТУЙСЬ! ГОТУЙСЬ!» ОБ'ЄДНАВ ПОНАД 300 УЧАСНИКІВ З УСІЄЇ КРАЇНИ

Молодіжний освітній фестиваль «БАЗА» відбувся в Ужгороді

На відкритті фестивалю до молоді звернулися міський голова Ужгорода Богдан Андріїв, директорка департаменту

освіти, науки, молоді та спорту ОВА Мар'яна Марусинець, начальниця управління у справах культури, молоді та спорту міськради Алла Чернобук, а також директор КУ «Стадіон "Авангард"» Віктор Качур та CEO ГО «Українська академія лідерства» Любомир Шимків.

Програма фестивалю поєднала інтелектуальні, дискусійні та фізичні блоки. Протягом трьох днів на головній сцені виступали відомі лектори та експерти, на учасників чекали квести від «Muse travel», воркшопи, спортивні руханки для молоді та мешканців міста. Також на локації працювала «Алея можливостей», де себе презентували понад 19 громадських організацій.

3 липня на ужгородському стадіоні «Авангард» розпочався масштабний чотириденний молодіжний освітній фестиваль «БАЗА», який організовує Українська академія лідерства. Подія проходила у місті вже четвертий рік поспіль під гаслом «Гуртуйсь! Гартуйсь! Готуйсь!». Цей слоган визначив напрям програми, що об'єднала понад 300 учасників з усієї країни.

УЖГОРОД У ЖАЛОБІ...

2 липня Ужгород попрощався зі своїм захисником – 37-річним солдатом Іштваном Гуяном за позивним «Smile». Рідні чекали на його повернення майже два роки...

Іштван Іванович Гуян народився 13 серпня 1987 року в Ужгороді. Навчався в місцевій школі №10. Через непросте матеріальне становище сім'ї не зміг продовжити навчання та пішов працювати на будівництво. Завдяки своїй працьовитості, наполегливості згодом став майстром внутрішніх робіт. Користувався повагою серед колег, друзів і знайомих.

Іштван був людиною з великим серцем і світлою душею, – говорять рідні. Він мав надзвичайне почуття гумору, завжди знаходив привід для жарту та вмів підняти настрій кожному, хто був поруч. Недарма серед побратимів він отримав позивний «Smile» – усмішка стала його справжньою візитівкою.

Ще в молодому віці Іштван створив сім'ю. Найбільшим скарбом у його житті були донечки – Анетта та Діана, яких безмежно любив, пишався ними і був для них найкращим батьком, опорою, захисником й прикладом справжньої любові.

Весною 2024-го Іштван Гуян став на захист Вітчизни, служив стрільцем-помічником гранатометника 3 штурмового відділення 3 штурмового взводу 2 штурмової роти військової частини А4599.

Мужньо виконавши військовий обов'язок, в бою за Україну, її свободу і незалежність загинув 19 серпня 2024 року під час бойових дій поблизу н.п. Неліпівка Бахмутського р-ну Донецької області.

Чин похорону відбувся на набережній Незалежності. Віддати останню шану Герою прийшли рідні, близькі, друзі, військовослужбовці, Ужгородський міський голова Богдан Андріїв, жителі громади. Поховали бійця з усіма військовими почесними на Пагорбі Слави.

В Іштвана Гуяна залишилися мати, доньки, сестра...

Світла пам'ять і вічна шана Захиснику України.

Наше місто 6 липня попрощалося зі своїм захисником – 31-річним солдатом Юрієм Легецою.

Мама виростила його сама. Чекала на повернення сина, який вважався зниклим безвісти, з лютого 2025 року...

Юрій Іванович Легеца народився 25 квітня 1993 року в Ужгороді. Навчався у місцевій школі №19. Він любив спорт, був палким шанувальником та гравцем у футбол.

Став на захист Батьківщини у 2024-му. У війську Юрій Легеца служив стрільцем-номера обслуги десантно-штурмового відділення десантно-штурмової роти військової частини А1910.

Мужньо виконуючи свій військовий обов'язок, в бою за Україну, її свободу і незалежність, загинув 15 лютого 2025 року поблизу н.п. Погребки Суджанського району Курської області російської федерації.

Віддати останню шану Герою прийшли рідні, близькі, друзі, сусіди, військовослужбовці, Ужгородський міський голова Богдан Андріїв, жителі громади.

Поховали бійця з усіма військовими почесними на Пагорбі Слави.

У Юрія Легеци залишилися мати, брат та бабуся...

Світла пам'ять і вічна шана Захиснику України.

В УЖГОРОДІ ПРАВООХОРОНЦІВ ПРИВІТАЛИ З 11-Ю РІЧНИЦЕЮ СТВОРЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Із нагоди професійного свята в Ужгородському районному управлінні поліції ГУНП в Закарпатській області відбулися урочисті збори. Як наголошували на заході, одинадцять років тому розпочався новий етап у розвитку правоохоронної системи країни, і сьогодні поліцейські продовжують гідно тримати внутрішній та зовнішній фронти.

Привітати особовий склад підрозділу, який очолює полковник поліції Олег Янчинський, прийшов і міський голова Богдан Андріїв. Очільник міста подякував правоохоронцям за цілодобову службу, високий професіоналізм, надійне забезпечення правопорядку та публічної безпеки в обласному центрі. Окремі слова вдячності він висловив поліцейським, які сьогодні захищають Україну на передовій, мужньо боронять її незалежність і територіальну цілісність, даючи гідну відсіч російському агресору.

Богдан Євстафійович побажав правоохоронцям міцного здоров'я, витримки, успіхів у службі та якнайшвидшої пере-

моги України, кращих працівників управління відзначив почесними грамотами Ужгородської міської ради.

Ужгородська міська рада та БФ «ЮНАЙТЕД ФОР ЕНІМАЛС» підписали Меморандум про співпрацю. Документ підписали міський голова Богдан Андріїв та директорка благодійного фонду Юлія Фірка.

Меморандум передбачає співпрацю у сфері захисту, порятунку, належного утримання та допомоги тваринам, підтримку гуманітарних і благодійних ініціатив, а також формування гуманного та відповідального ставлення до тварин у громаді.

ФОТОФАКТ

Серед основних напрямів взаємодії – залучення грантових коштів, благодійних внесків, ресурсної та іншої підтримки для реалізації проєктів із захисту тварин, розвиток волонтерських і громадських ініціатив, проведення інформаційної роботи щодо відповідального догляду за домашніми тваринами.

Окрему увагу сторони приділятимуть координації взаємодії між органами місцевого самоврядування, громадським сектором, волонтерами, благодійниками та іншими зацікавленими сторонами. Передбачено також проведення спільних заходів і реалізацію програм та проєктів, пов'язаних із допомогою безпритульним, евакуйованим, постраждалим та іншим тваринам, які потребують підтримки на території Ужгородської міської територіальної громади.

Підписання Меморандуму відбулося за сприяння депутатки Ужгородської міської ради Ірини Азізян, яка активно підтримує розвиток проєктів у сфері захисту тварин, є співзасновницею БФ «ЮНАЙТЕД ФОР ЕНІМАЛС» та керівницею КП «Центр поводження з тваринами» Ужгородської міської ради.

Кібератаки давно стали одним із інструментів гібридної війни, а органи місцевого самоврядування – одними з основних цілей для зловмисників. Від рівня цифрової грамотності та готовності працівників правильно реагувати на кіберзагрози залежить безперервна робота установ, захист службової інформації, персональних даних мешканців та стабільне функціонування електронних сервісів.

Саме тому посадові особи виконавчих органів Ужгородської міської ради взяли участь у тренінгу «Кібергігієна. Правила безпеки та алгоритми реагування на кіберінциденти та кібератаки».

Захід відкрив міський голова Богдан Андріїв, який наголосив, що в умовах повномасштабної війни та постійних кібератак з

боку росії питання захисту інформаційних систем набуває особливого значення. Він підкреслив, що дотримання правил кібергігієни та постійне підвищення цифрової грамотності працівників є невід'ємною складовою безпечної роботи органу місцевого самоврядування. Навчання провели фахівці Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України за сприяння начальника Управління Держспецзв'язку в Закарпатській області Петра Маркевича.

«Усе, що одного разу потрапляє в інтернет, залишається там назавжди. Тому кожне повідомлення, фото чи дія в мережі формують ваш цифровий слід, а отже варто бути максимально обачними зі своєю онлайн-активністю», – наголосив начальник відділу з кіберзахисту Управління Держспецзв'язку в Закарпатській області, підполковник Владислав Дочинець.

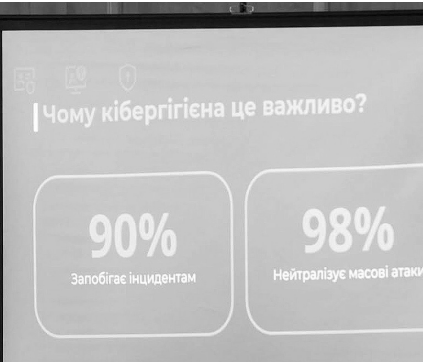
Під час тренінгу учасники опрацювали практичні алгоритми дій та реальні приклади кіберінцидентів. Зокрема, розглянули способи виявлення фішингових листів і шахрайських повідомлень, сучасні вимоги до створення надійних паролів, правила безпечної роботи в інформаційно-комунікацій-

них системах, захист службових і приватних каналів комунікації в месенджерах, а також порядок реагування у разі виявлення ознак кібератаки.

Особливу увагу спікери приділили питанням інформаційної безпеки в умовах воєнного стану. Адже органи місцевого самоврядування, підприємства критич-

ної інфраструктури та державні установи постійно перебувають у полі зору ворожих хакерських угруповань, які намагаються порушити роботу інформаційних систем або отримати доступ до конфіденційної інформації.

Проведення таких навчань є важливою складовою формування сучасної культури кібербезпеки. Адже відповідальне ставлення кожного працівника до захисту інформації – це запорука безперебійної роботи міської ради, надійного збереження даних та якісного надання послуг жителям Ужгородської громади.

БЛАГОДІЙНИЙ КУБОК ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ З ФУТБОЛУ ВСЬОМЕ ЗДОБУВ ФК «СЕВЛЮШ»

Днями на стадіоні «Авангард» Ужгородської міської ради відбувся фінальний матч Благодійного кубка Закарпатської області з футболу серед аматорських команд – 2026, який став яскравим завершенням футбольного сезону. У вирішальному поєдинку зустрілися дві найсильніші команди області – ФК «Севлюш» (Виноградів) та ФК «Медея – Невицький замок» (Оноківська територіальна громада), повідомляє Закарпатська асоціація футболу.

Захід відкрив присутній на матчі міський голова Богдан Андрійов, символічний перший удар по м'ячу виконав Костя Кашула – ветеран російсько-української війни, капітан команди «Гладіатор» і активний популяризатор адаптивного спорту.

Особливими учасниками церемонії відкриття стали діти з ужгородської інклюзивної футбольної секції, які разом із футболістами ФК «FSG» вивели команди на поле. Після матчу юні учасники отримали солодкі подарунки від Закарпатської асоціації футболу.

У запеклій боротьбі перемогу здобув ФК «Севлюш», який вкотре підтвердив свій високий клас та став семиразовим володарем Кубка.

Під час фіналу також відзначили людей, які зробили вагомий внесок у розвиток футболу на Закарпатті. Подяки та нагороди отримали:

президент ФК «Зірка» (Онок) Іван Кіш;
президент ФК «Бужора» (Іршава) Олександр Улашин;

інструкторка-методистка стадіону «Авангард» Діана Хомик – за якісну підготовку головної спортивної арени до фіналу;

виконувач обов'язків голови Оноківської територіальної громади Ярослав Гринчук.

За традицією нагородили й офіційних осіб матчу – арбітрів Назарія Дьордя, Дем'яна Лугоша, Михайла Бірова та делегата матчу Валерія Шкуру.

Пам'ятні відзнаки також отримали: кращі гравці фіналу – Сергій Яцкулинець («Севлюш») та Юрій Славик («Медея – Невицький замок»);

головні тренери – Адріан Пуканич («Севлюш») та Іван Ковач-молодший («Медея – Невицький замок»);

президенти клубів – Іван Матрунича («Севлюш») та Іван Ковач-старший («Медея – Невицький замок»).

Фіналіст і переможець отримали дипломи та медалі, а ФК «Севлюш» як чемпіон турніру урочисто підняв над головою головний трофей – Благодійний кубок Закарпатської області.

Нагородження провели Ужгородський міський голова Богдан Андрійов та голова Закарпатської асоціації футболу Іван Дуран.

Вітаємо ФК «Севлюш» із заслуженою перемогою та дякуємо всім учасникам, організаторам, партнерам і вболівальникам за яскраве футбольне свято, яке вкотре об'єднало футбольну спільноту Закарпаття.

Повідомлення про намір отримати дозвіл на викиди

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "САНАТОРНИЙ КОМПЛЕКС "ДЕРЕНІВСЬКА КУПІЛЬ" (скорочене найменування: ТОВ "САНАТОРНИЙ КОМПЛЕКС "ДЕРЕНІВСЬКА КУПІЛЬ")

Ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 01597841

Місцезнаходження суб'єкта господарювання: 89442, Закарпатська обл., Ужгородський р-н, с. Нижнє Солотвино; тел.: 0312-738-303; ел. пошта: d_kupil@ukr.net.

Місцезнаходження об'єкта/промислового майданчика: 89442, Закарпатська обл., Ужгородський р-н, с. Нижнє Солотвино, будинок 150к.

має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для існуючого об'єкта (заводу розливу мінеральних вод).

Процедура оцінка впливу на довкілля не проводилася, оскільки діяльність виробництва мінеральних вод та інших вод, розлитих у пляшки, не входить до переліку видів планованої діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля і підлягають оцінці впливу на довкілля, що наведений в частині другій і третій статті 3 Закону України "Про оцінку впливу на довкілля".

Завод розливу мінеральних вод ТОВ "САНАТОРНИЙ КОМПЛЕКС "ДЕРЕНІВСЬКА КУПІЛЬ" спеціалізується на розливі оригінальних цілющих мінеральних вод під ТМ «Деренівська купіль». На виробничому майданчику проводиться розлив та фасування мінеральних вод на лініях розливу в PET-пляшку та в скляну тару. Технологічне обладнання складається з видувних машин АВК-1 і МПФ-5, лінії розливу УКРПАК, до якої входять наливна машина, машина наклеювання етикеток ЕТМА-212, дві пакувальні машини ТЕРМОПАК.

Для забезпечення мікроклімату адміністративних і виробничих приміщень використовуються використовуються дві котельні. В одній встановлено твердопаливний котел ARS, потужністю 100 кВт, який працює на дровах. В іншій встановлені два газові котли Buderus, потужністю по 100 кВт, які працюють поперемінно.

На території господарського двору також змонтовані дві котельні для обігріву службових приміщень та нагрівання води для пральні. В одній встановлено два газові котли Buderus, потужністю по 100 кВт, які працюють поперемінно. В іншій встановлено газовий котел Proterm, потужністю 43 кВт. Димові гази від котлів відводяться через окремі димоходи.

На виробничому майданчику підприємства встановлено джерело аварійного електричного живлення – дизельний генератор CATERPILLAR DE780EO. Номінальна потужність – 624 кВт.

Джерелами викидів шкідливих речовин в атмосферу є труби котлів, труби витяжної вентиляційної системи з цеху розливу води, труба дизельного генератора.

Внаслідок діяльності підприємства у атмосферне повітря потрапляють: речовини у вигляді суспендованих твердих частинок (у кількості 0,047 т/рік, оксиди азоту (у перерахунок на діоксид азоту) – 0,217 т/рік, вуглецю оксид – 0,206 т/рік, діоксид вуглецю – 38,446 т/рік, ртуть та її сполуки (у перерахунок на ртуть) – 3,26Е-08 т/рік, оксид діазоту – 3,26Е-05 т/рік, метан – 0,158 т/рік, сажа – 0,0055 т/рік, діоксид сірки – 0,0024 т/рік, бенз(а) пірен – 2Е-07 т/рік, формальдегід – 0,0014 т/рік, НМЛОС – 0,033 т/рік, кислота оцтова – 0,0137 т/рік.

Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва та заходи щодо скорочення викидів не розроблялись, оскільки підприємство віднесено до третьої групи об'єктів.

Діяльність об'єкта не призводить до перевищень санітарних і технологічних нормативів, встановлених чинним законодавством.

Зауваження та пропозиції про намір отримати дозвіл на викиди просимо надсилати до департаменту екології та природних ресурсів Закарпатської обласної державної адміністрації (Закарпатської обласної військової адміністрації) за адресою: пл. Народна, 4, м. Ужгород, 88008; тел.: (0312) 61-67-01; e-mail: central@ecozakarp.at.gov.ua. протягом 30 календарних днів з дня публікації даного повідомлення.

ДО ВІДОМА. В Закарпатському окружному адміністративному суді на розгляд знаходиться справа за позовом ТзОВ «БЦ Ужгород» до Виконавчого комітету Ужгородської міської ради про визнання протиправним та скасування п.1 рішення Виконавчого комітету Ужгородської міської ради № 663 від 26.11.2025 року в частині погодження санітарно технічного паспорту контейнерно-

го майданчика для збирання твердих побутових відходів, розроблени відповідно до вимог наказу МОЗ «Про затвердження Державних санітарних норм та правил утримання територій населених місць» за адресою пров. Едуарда Михайлянца.

Підготовче судове засідання відбудеться 20.08.2026 року о 11 год. в приміщенні Закарпатського окружного адміністративного

суду, що знаходиться за адресою 88017, Закарпатська область, м. Ужгород, пл. Б.Хмельницького, 21.

Реквізити пошуку рішення:
https://rada-uzhgorod.gov.ua/rada_docs/show/%E2%84%96663-vid-26112025-propohodzhennia-likvidatsiui-sanitarno-tekhnichnykh-pasportiv-konteinernoho-maidanchyka-dlia-zbyrannia-tverdikh-pobutovykh-vidkhodiv

Про причини зміни тарифів на послуги централізованого водопостачання та водовідведення, які набули чинності з 1 липня, розповів під час брифінгу в Ужгородській міській раді директор КП «Водоканал м. Ужгород» Станіслав Карташов.

Тариф для населення не переглядався з 2022 року. На сьогодні «Водоканал» лише скоригував ті складові, які найбільше змінилися за останні чотири роки через інфляцію та подорожчання енергоресурсів. Зокрема, були переглянуті витрати на електроенергію, фонд оплати праці й податкові платежі.

Станіслав Карташов зазначив, що Верховна Рада України 10 лютого 2026 року ухвалила Закон №4777-IX, яким змінено порядок формування тарифів у сфері комунальних послуг. Відтепер повноваження щодо встановлення тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення передані органам місцевого самоврядування, які затверджують їх на основі економічно обґрунтованих витрат.

За його словами, необхідність коригування тарифів зумовлена суттєвим зростанням вартості електроенергії, пального, реагентів, податкових зобов'язань й інших обов'язкових витрат.

До 1 липня 2026 року населення сплачувало 42,86 грн за 1 кубометр водопостачання та водовідведення, тоді як економічно обґрунтований тариф сьогодні становить 91,24 грн за кубометр. Через таку різницю підприємство щомісяця недоотримувало близько 20 млн грн.

Із 2022 року тарифи для населення залишалися незмінними через рішення державного регулятора, який не дозволяв застосовувати скориговані тарифи для цієї категорії споживачів. Водночас механізму компенсації різниці між економічно обґрун-

тованим і чинним тарифом із державного бюджету не було.

У результаті за 2022–2026 роки КП «Водоканал м. Ужгород» накопичило близько 340 млн грн збитків. Загальна заборгованість населення за послуги водопостачання та водовідведення наразі сягає 104 млн грн. Найбільший індивідуальний борг – майже 500 тис. грн – зафіксований у квартирі на вулиці Іштвана Сечені.

Щомісяця підприємство подає споживачам близько 500 тис. кубометрів води, з яких приблизно 400 тис. кубометрів припадає на населення.

Найбільший вплив на собівартість послуг мало зростання вартості електроенергії. Якщо у 2022 році підприємство сплачувало 3,75 грн за 1 кВт•год, то нині – 10,85 грн, що майже на 189% більше. Щомісячне споживання електроенергії становить близько 1,2 млн кВт•год, необхідних для роботи насосних станцій, водозабірних і очисних споруд, а також систем водопостачання та водовідведення.

У чинному до коригування тарифі на оплату електроенергії було передбачено лише 8,5–9 млн грн на місяць, тоді як фактичні витрати становлять близько 18 млн грн. Окрім цього, підприємство щомісячно сплачує ще близько 3 млн грн за послуги з розподілу електроенергії. Таким чином щомісячний дефіцит лише за цією статтею перевищував 11 млн грн.

Відчутно зросли й інші виробничі витрати. Вартість реагентів для очищення та знезараження води збільшилася приблизно на 120%. Значно

подорожчало пальне: бензин зріс із 30,85 грн до 74 грн за літр, дизельне пальне – до 85 грн за літр.

Збільшилися й обов'язкові платежі підприємства. Екологічний податок зріс із 1,5 млн грн до 3,728 млн грн, плата за користування надрами – з 571 тис. грн до 1,89 млн грн, плата за землю – із 321 тис. грн до 859 тис. грн.

Переглянуто й рівень оплати праці працівників підприємства. Середня заробітна плата до оподаткування зросла з 14 194 грн у 2022 році до понад 38 тисяч грн у 2026 році.

Директор КП «Водоканал м. Ужгород» наголосив, що підприємством на початку травня 2026 року було офіційно подано заяву про намір скоригувати тарифи, проведено необхідні консультації та громадське обговорення, після чого виконавчий комітет Ужгородської міської ради ухвалив рішення про затвердження скоригованих тарифів.

Під час брифінгу також наголосили, що коригування тарифів є вимушеним кроком, покликаним забезпечити стабільну роботу систем водопостачання та водовідведення, безперебійне надання послуг мешканцям Ужгорода в умовах постійного зростання виробничих витрат.

ДО ТЕМИ
В Ужгородській міській раді відбулося чергове засідання Ради голів ОСББ, ЖБК та БК, під час якого обговорили економічне обґрунтування

коригування тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення у місті із 1 липня 2026 року. Участь у зустрічі взяв заступник міського голови Іван Завидняк, який наголосив на важливості відкритого діалогу з представниками ОСББ та необхідності надати до мешканців об'єктивну інформацію про причини перегляду тарифів.

Директор КП «Водоканал» Станіслав Карташов детально поінформував присутніх про фінансовий стан підприємства, основні чинники, що вплинули на причини перегляду тарифів. Керівник водоканалу зазначив,

що оператори ринку електроенергії не враховують фінансовий стан підприємства та не надають жодних пільгових умов щодо оплати. За його словами, незалежно від обставин підприємство повинно своєчасно сплачувати рахунки за електроенергію.

Учасники засідання також обговорили питання модернізації підприємства, цифровізації мереж, встановлення загальнобудинкових вузлів комерційного обліку, боротьби з безобліковим споживанням води, реалізації інвестиційних проєктів та залучення міжнародної технічної допомоги.

В Ужгородській міській раді днями підписали Меморандум про співпрацю між Громадською спілкою «Альянс сталого розвитку України», Ужгородською міською радою та КП «Водоканал м. Ужгород».

Документ засвідчує наміри сторін об'єднати зусилля для реалізації спільних проєктів, спрямованих на модернізацію комунальної інфраструктури, впровадження сучасних екологічних та енергоефективних рішень, залучення інвестицій і міжнародної технічної допомоги.

Меморандум підписали Голова Правління ГС «Альянс сталого розвитку України» Олександр Нефьодов, міський голова Богдан Андріїв та директор КП «Водоканал м. Ужгород» Станіслав Карташов.

ДОДАТКОВІ РЕСУРСИ У РЕАЛІЗАЦІЮ ПРОЄКТІВ, ВАЖЛИВИХ ДЛЯ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ УЖГОРОДСЬКОЇ ГРОМАДИ,

допоможе залучати співпраця з «Альянсом сталого розвитку України»

Один із ключових напрямів співпраці – спільна підготовка та подання проєктних заявок до програм ООН, міжнародних організацій, донорських установ, фондів і програм міжнародної технічної допомоги. Йдеться про залучення додаткових ресурсів для реалізації проєктів, важливих для життєдіяльності Ужгородської громади.

Серед пріоритетів – напроцювання проєктних рішень для об'єктів критичної інфраструктури міста, зокрема у сфері водопостачання та водовідведення.

Особливу увагу приділятимуть можливостям модернізації КП «Водоканал м. Ужгород», підвищенню енергоефективності його роботи та забезпеченню стабільного функціонування підприємства.

Співпраця також передбачає обмін експертною інформацією, підготовку пропозицій щодо впровадження сучасних інфраструктурних та енергетичних рішень, а також пошук можливостей для залучення інвестицій, грантового фінансування і партнерської підтримки.

На куті вулиць Підгірної та Берчені стоїть довгий одноповерховий дім, який ще у кінці XIX століття звів для своєї сім'ї професор Королівської унгарської гімназії Дюла Горошак (Horostsák Gyula György). Нині він розділений на кілька квартир, жоден із мешканців яких навіть не підозрює про те, як звали справжніх власників цієї будівлі.

Нашадки Дюли Горошак нині в Ужгороді не проживають – майже усі виїхали до Угорщини. Але одна гілка родини все ж залишилася в Україні, зокрема в Мукачеві проживає дослідник історії та генеалогії священницького роду Дудинських Олександр Дудинський, котрий є праправнуком професора гімназії Дюли Горошак. Пан Олександр зібрав дуже багато цінної інформації про свого прапрадіда та його сім'ю, якою люб'язно поділився зі «Втраченим Ужгородом».

Отже, Дюла або Юлій Горошак народився в Унгарії у 1860-му році. Про його батька відомо небагато, лише те, що він був чоботарем і рано помер. У рідному місті Дюла закінчив школу та гімназію, після чого вступив до Будапештського університету. Отримавши диплом професора, деякий час молодий учитель працював в угорському місті Шопроні, а коли в

Унгарії помер професор місцевої гімназії Леонтій Зейкань, на вільне місце запросили Дюлу Горошак. Як писав журнал «М'сяцеслов'я» за 1911 рік, цей вчитель не лише навчав, а й виховував своїх учнів: «Церкву свою, обряд свій широко любив і завжди побожно жив. Був членом унгар-цегольнянської церковної ради, головою шкільної ради, членом дисциплінарної комісії. Радів, якщо міг щось на користь своєї церкви, свого рідного міста, своїх співгромадян зробити».

У 1888 році Дюла Горошак одружився у Пряшеві зі 17-літньою представницею давнього дворянського роду Аугустою Берзевіці (повністю угорською її ім'я писали так: kakasloveczi és berzevicei Berzeviczy Augusztá). Молодята переїхали до Ужгорода і тоді ж почали на вулиці Підгірній (тоді це була Dombalja utca) зводити просторий дім на земельній ділянці, яка належала ще батькові Дюли. Мабуть, пара планувала мати велику сім'ю, бо будинок зветься справді великим – на 8 кімнат. Однак із шести народжених у сім'ї дітей, троє померли ще в ранньому віці.

Перший син Дюли, який народився у 1889-му, через рік після весілля його батьків, був надією і гордістю всієї родини. Не стало його у 1900-му, 4 липня він втопився у річці. Тоді хлопчику було всього 11 років, він якраз закінчував навчання у 1-му класі Унгарської гімназії. Другою дитиною в сім'ї Горошаків був хлопчик Йозеф, який народився у 1891 році. Він прожив усього три дні. Наступного, 1892 року, Аугуста Горошак народила дівчинку Моргіт. Забігаючи наперед, скажемо, що коли їй виповниться 19-ть, вона вийде заміж за греко-католицького священника Андора Дудинського, разом із ним переїждатиме з Хуста до Жукова, далі до

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: БУДИНОК ПРОФЕСОРА ГІМНАЗІЇ ДЮЛИ ГОРОЩАКА

Так виглядав будинок Горошаків у 1930-1940-х роках

Лохова і врешті до Росвигова. Моргіт народила і виховала 9-х дітей, а померла, маючи аж 94 роки.

Четвертою дитиною подружжя Горошаків був син Бейла, який народився у 1896 році. Цій дитині судилося у майбутньому стати військовослужбовцем. Спершу він молодим хлопцем пройшов

усю Першу світову війну, кілька разів був поранений. Потім вирішив пов'язати своє життя з військовою службою, після розвалу Австро-Угорщини залишився жити в Угорщині (нагадаємо, що Ужгород і нинішнє Закарпаття тоді стало частиною Чехословаччини) і навіть змінив прізвище на мамине – Берзевіці. Причини такого вчинку рідні нині вже не знають, але припускають, що дворянське угорське прізвище Берзевіці могло сприяти кар'єрному росту військовослужбовця швидше, ніж просте, зі слов'янським корінням, прізвище Горошак. Як би там не було, а в Другу світову війну Бейла Берзевіці вступив вже у ранзі підполковника. Він загинув під час боїв у серпні 1944-го року (у той період угорська армія стояла на території Галичини), був похований у Будапешті, де залишилася вдовою його дружина Клара Рудлофф. Дітей 48-річний підполковник не мав.

П'ята дитина подружжя Горошаків – Юлія – народилася у 1897 році, але прожила всього три місяці. А остання, шоста, дитина Ержебет, народжена у 1899-му, і стала в майбутньому господаркою батькового будинку в Ужгороді, про що ми зараз розкажемо докладніше. Маленькій Ержебет було всього 11 років, коли на 51 році життя, у вересні 1910-го несподівано пішов із життя її батько Дюла Горошак. Аугуста залишилася сама з трьома дітьми, але не бідувала, бо держала виплачувала їй

пристойну професорську пенсію чоловіка, до того ж кілька кімнат будинку вона здавала в оренду пожиттям. Першою у 1911-му батьків дім покинула старша донька Моргіт, котра, як ми вже розповідали, вийшла заміж за священника Андора Дудинського. Через кілька років пішов на війну син Бейла, котрий потім уже теж не проживав в Ужгороді. Тож із колись великої сім'ї у просторому багатому будинку Горошаків залишилася лише Аугуста з найменшою донькою Ержебет.

Дівчина під час Першої світової війни навчалася і закінчила місцеву жіночу вчительську семінарію, ставши дипломованим педагогом. Однак у школі вона так попрацювати і не встигла, бо після війни Ужгород став столицею чехословацької Підкарпатської Русі і всі вчителі могли працювати, лише склавши чехословацьку присягу вчителя. Очевидно, Ержебет мала проугорські симпатії, бо складати таку присягу відмовилася. А незабаром про роботу вже й мови не було, бо дівчина щасливо вийшла заміж і мала вже інші обов'язки – дружини і мами.

Зі своїм майбутнім чоловіком Ержебет познайомилася в Ужгороді, більше того – у власному будинку, куди молодий чоловік прийшов проситися пожиттям. Мігай Веллманн був на 5 років старшим від дівчини, родом з маленького трансильванського села Кюкюломадярош (нині – Мегеруш). Він народився у багатодітній сім'ї землероба, закінчив німецьку

школу в румунському місті Брашов, після чого, розуміючи, що йому, як найменшій дитині, батькові землі «не світять», вирішив покинути сім'ю, поклавшись лише на власні

Троє дітей Горошаків: Ержебет, Моргіт і Бейла

сили. У 1913-му юнак поїхав до Будапешта і зміг влаштуватися помічником до лабораторії стоматологічної клініки. Директору клініки дуже сподобався здібний і роботязкий хлопчина, тож він почав до нього ставитися просто-таки з батьківською турботою, навіть запропонував переїхати до своєї квартири, де здавав хлопцю одну кімнату. Саме директор всіляко сприяв тому, аби Мігай навчався при клініці, і був дуже радий, коли

він у 1918-му здав іспити і став кваліфікованим зубним техніком. Тоді ж доля запропонувала Мігаю Веллманну кардинально змінити своє життя. Оскільки він був дуже статечним і гарним чоловіком, одного дня йому запропонували ролі у німому кіно. Хтозна, можливо, тепер в Угорщині Мігай Веллманн могли би знати, як популярного кіноактора 1920-1930-х років, але тоді, після успішної кінопроби, він від ролі в кіно все ж відмовився.

У 1920 році Мігай Веллманн вирішив поїхати з Будапешта й оселитися у Швеції. Чомусь на шляху до польського Гданська він заїхав до Ужгорода – і наше місто так нагадало йому рідну Трансильванію, що молодий зубний технік вирішив трохи пожити тут. Це були післявоєнні часи, коли Ужгород був маленьким містечком, де хороших фахівців-лікарів дуже не вистачало. Зубні техніки теж були дуже затребуваними, тож Мігай Веллманн швидко зрозумів, що потрапив туди, куди треба. Ще більше він упевнився в тому, що не дарма доля привела його до Ужгорода, тоді, коли прийшов проситися на квартиру до будинку на вулиці Подкопцею – колишній Домбойо. Власниця будинку (мабуть, ви вже

здогадалися, що це була Аугуста Горошак) погодилася видати молодому зубному техніку одну кімнату для проживання і ще одну – для облаштування стоматологічного кабінету. Тоді ж Аугуста познайомила Мігай з своєю донькою Ержебет, у яку молодий чоловік одразу ж без тям закохався.

Вже через рік Мігай Веллманн та Ержебет Горошак святкували весілля. Святкування було не надто пишним, у колі сім'ї та найближчих друзів. Слід сказати, що Мігай Веллманн був людиною дуже комунікабельною, тож за рік проживання в Ужгороді вже мав широке коло знайомих і навіть був обраний до церковної ради місцевої громади євангелістів. У газетах міжвоєнних часів його ім'я також доволі часто згадувалося у зв'язку з громадською діяльністю, зокрема Мігай Веллманн був ярим поборником угорськомовних шкіл і часто виступав за збільшення їхньої кількості у населених пунктах Підкарпатської Русі.

Загалом життя молододітній Веллманнів у той міжвоєнний період було заможним і спокійним. З нею колись уже зовсім пустий будинок Горошаків знову наповнився життям, особливо коли в подружжя народилися двоє синів: Дьордь і Оскар, а згодом і донечка Марія.

Закінчення на наступній сторінці

Днями своє 75-ліття відсвяткував зна-ний український письменник, автор кількох десятків книг оповідань, повістей, романів та наукових праць, кандидат педагогічних наук, доцент, а ще – відомий різьбяр по дереву, заслужений майстер народного мистецтва України.

Петро Ходанич – один з небагатьох закарпатоукраїнських письменників, чії герої – наші сучасники, часто містяни. Як засвідчують книги останніх років, письменник намагається відчути імпульс нинішньої доби, пройнятий кривавою довгорічною війною. Невже досвід Другої світової, криваві часи сталінських репресій нічому не навчили людство? Саме цим болючим питанням присвячено роман П. Ходанича «Втеча, або Тиха моя вітчизна». Головний герой твору – Іван Євсеїч, корінний росіянин, волонтер, після поранення на Донбасі за викидого сина, офіцера російського ФСБ, їде на свою батьківщину – російське нечорнозем'я. Онук розкуркуленого бджоляра, він довгі роки прожив в Ужгороді, відчув свободолюбний дух українства, дивується зазomboвваності колишніх земляків, вихованих телевизором. Основні події з головним героєм відбуваються «в дорозі». Це його – Івана Євсеїча – сприйняття/фіксація часу і розуміння/переосмислення себе в часі.

До проблем сучасності звертається письменник і в новому романі «Жінка в зеленій сукні». Це глибоко продумане поліфонічне полотно українського життя від кінця 1980 до нашого сьогодення з великою кількістю незалежних голосів. Фабула роману формується довкола родини офіцера – прикордонника Віталія Гришка і його дружини Василяни, сюжет постійно доповнюється новими героями, подіями, письменник уміло поєднує елементи роману любовного і соціально-побутового, політичного і військового.

Зображуваний у творі час – понад тридцять років, а простір – від Ужгорода до шахтарського містечка на Донбасі, а ще Чернігівщина, Волинь, Одеса, Буковина, Слобожанщина, куди приводить героїню доля дружини офіцера. І тут автор, як влучно зауважила завідувачка кафедри української літератури УжНУ Оксана Кузьма, виступає справжнім соборником. «У романі застосовані реалістичні принципи. «Петро Михайлович працював у творі не лише як письменник, але і як літературознавець, навантажив образ кожного персонажа особливою роллю. У романі не літературні ходи, а живе життя», – коментує літературознавиця.

Наскрізна ж ідея твору П. Ходанича – становлення України як суверенної держави, і головна героїня – учасниця різноманітних подій, одна з мільйонів, що творять національну історію. Василяна – кохана дружина, часом ревнива, як кожна жінка, зі своїми «витре-

беньками», мати двох дітей, людина зі стійким і волелюбним характером. Попри чисельні негаразди, пов'язані з постійними переїздами родини на нові місця служби чоловіка, вона – щаслива людина. Василяна вірить у майбутнє держави і своїх дітей, залишається мужньою жінкою, людиною з бажанням жити, не дарма в назві твору закладено колір символу життя – зелений: «Жінка в зеленій сукні».

Ту зелену сукню Василяна купила на ужгородському базарі, щоб піти на концерт у філармонію, куди її запросив колишній коханий Іван. Ця сукня символізує і повернення до нового життя жінки, яка втратила у пекельному вогні від російської ракети чоловіка, рідну хату, нажите майно.

Перша частина твору присвячена складним політичним перипетіям кінця вісімдесятих, коли зароджується рух за Незалежність. Василяна – студентка, закохана в поезію і аспіранта – історика Івана. Відмінниця, а, виявляється, вона так мало знає про рідну літературу і своє місто, таємниці якого відкриває дівчині Іван. Під його впливом приходять розуміння, що її вчать дозованих правді, але протистояти радянським міфам молода людина безсила. Іван спробував – і правдолюба відразували з аспірантури. Врешті, це стало причиною розриву між закоханими: принижений і ображений Іван стає празьким каменярем, але не покидає досліджувати історію рідного краю. А Василяна, між тим, отримує направлення на вчителювання в шахтарське містечко.

Донбас – земля українська, та вчорашня ужгородка опиняється в середовищі, де не чути українського слова, вона мусить захищати право на власне ім'я, доводити вчителям, що вона не Васіліса, як і не Васьок для закоханого в неї офіцера Віталія.

У протистоянні гартується характер героїні, Василяна щира і рішуча. Усе життя в містечку крутиться довкола шахти, тут панує насилля, з ним доводиться зустрічатися героїні, як і зі специфічною ментальністю: сусіди мають за розваги посиденьки за пляшкою, співають російських пісень, сквернословлять і дивуються її українській мові і пісні. А молода вчителька тим часом може зробити зауваження завучу школи – жінці, якій «фсьо равно, на какой мове разговаривать», врешті, до слова Василяни прислухаються вчителі. Молода вчителька стає учасницею мітингів за Незалежність у шахтарському містечку.

Нарешті за околицями містечка постає

палітру політичних, соціальних, військових, культурних проблем, які постали перед Україною у перші десятиліття Незалежності. На сторінках роману постають президенти й депутати, герої неупереджено обговорюють закони і військові справи. Господар дому полковник Гришко і його друзі офіцери Чоботар, Огрізко, як і син Гришків Семен, зображені активними будівничими нової оборонної стратегії України. Вони висловлюються проти ядерного роззброєння, непродуманих військових реформ, вбачають потенційну загрозу з боку росії. Врешті, стають учасниками боїв за визволення Донбасу. Перше поранення полковник Гришко отримує під Ілловайськом, розчарований вчорашнім однокурсником, який опиняється в російській

ЛЮДИНА У ЧАСІ І ПРОСТОРІ

Роздуми над новим романом Петра Ходанича «Жінка в зеленій сукні»

кордон з росією. Україна стала незалежною. У вирі подій з'являється Віталій Гришко, офіцер-прикордонник, він захоується у Василяну. Кохання окрилює дівчину, одруження стало своєрідним спасінням для неї, хоча у споминах упроводж усього життя – Іван.

Життя офіцера – це одвічні мандри від гарнізону до гарнізону, а для дружини – невпорядкований побут, часом безробіття, що призводять до сімейних конфліктів. Щастям молодії родини стало народження Семена та Ірини.

На тлі життя офіцерської сім'ї автор показує широку

армії, він ще більше переконується у необхідності спротиву окупантам.

Попри всі негаразди, родина Гришків знаходить сили виживати і радіти життю. Але все змінилося, коли зимової ночі на Харків, де мешкає родина, полетіли російські ракети. Розділ роману «Харків у вогні» – це своєрідна повість про героїчне місто, яке постало форпостом на шляху російського агресора. Під шоденними ударами ракет і бомб Харків не втратив себе. Автор описує бої, руйнування міста, мужність містян, які йдуть на допомогу один одному, як Василяна і її подруга Зінаїда. Водночас місто живе своїм духовним життям. Головна героїня працює редактором у престижному видавництві і стає учасником процесу формування новітньої української літератури, відстоює правду життя в літературі. Це новий етап у її громадянському поступі,

автор немов застерігає, що побудова держави – це насамперед надійні духовні скрижалі нації, зафіксовані у слові.

Рідна земля не зрадить тебе у найважчу хвилину. Вже як біженка повертається Василяна до рідного міста, її вперше ніхто не зустрічає, нема вже батьків, нема рідної хати. Але є добра Ержі-нейні, є згорьована мати зниклого безвісти на війні сина, колишня однокласниця Анночка, сили додають рідні вулиці і площі, річка Уж.

У пошуках життя Василяна випадково зустріла свою колишню любов, Іван нині будівничий. Обоє вже вдівці, в обох дорослі діти, але у серцях ще жевріє надія на щастя.

Що їх чекає?

Але, як уже було зазначено, роман «Жінка в зеленій сукні» – це твір про відродження української нації, яку чекає щасливе майбутнє. І воно в людях. Пророче звучить останній абзац роману: «Василині прийшла коротка есемеска від Ірини: Мамо! Передчасні пологи. 2850 і 52 см. Василінка!» Отже, рід Гришків продовжується в часі, він один з тих, що творитимуть нову Україну. Тож, якщо порівнювати обидва мілітарні твори Петра Ходанича, є підстави вважати роман «Втеча, або Тиха моя вітчизна» романом-прозорінням, а «Жінку в зеленій сукні» – романом-вірою».

Щоб у цьому переконатися – читайте Петра Ходанича.

Наталія РЕБРИК

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: БУДИНОК ПРОФЕСОРА ГІМНАЗІЇ ДЮЛИ ГОРОЩАКА

Сімейне фото: старенька Аугуста Березвіці, її донька Ержебет, зять Мігай Веллманн та онуки Дьордь і Оскар

Початок на попередній сторінці

В одній кімнаті будинку проживала Аугуста Горошак, кілька інших займали Веллманни, два просторих приміщення стали ро-

бочим кабінетом і приймальною вже дуже популярного в місті зубного техніка Мігає Веллманна. До будинку навіть до-велось прибудувати окреме приміщення, в якому облаштували лабораторію, де працювали два лаборанти.

Позаду дому Горошків, який все частіше в місті сприймали вже як будинок і клініку стоматолога Веллманна, був красивий сад із просторою альтанкою, де любили літніми вечорами відпочивати члени родини та їхні гості.

Друга світова війна внесла в їхнє наладжене життя непередбачувані зміни.

Коли радянська армія почала все ближче підходити з боями до Карпат, Мігай Веллманн неабияк занервував. Чомусь він був упевнений, що мусить із Ужгорода тікати. Хтозна, можливо, це рішення справді врятувало йому

життя, адже радянська влада могла розцінити багаторічну проугорську діяльність Мігає Веллманна, як загрозу новим порядкам у краї. Наприкінці війни Веллманни спакували все, що могли вивезти, і спішно покинули Ужгород. Старенька Аугуста Горошак з ними до Будапешта не поїхала, виявила бажання переїхати до старшої доньки Морґіт. Будинок на нинішній вулиці Підгірній родина полишила напризволяще, наказуючи своїй служниці Борішці слідувати за ним. Можливо, Веллманни сподівалися, як закінчиться війна, або повернутися додому, або продати його, але сталося не так. Звісно, служниця Борішка не змогла відстояти просторий будинок, коли радянська влада брала на облік усі покинуті

жильцями будівлі в місті. Його, як і багато інших, після війни взяла на комунальний баланс, заселивши туди людей, котрі на той час не мали, де жити. Деякий час потому Веллманни намагалися з Будапешта листуватися з міською владою, вимагаючи повернення свого майна. Та цей процес вимагав особистої присутності власників, а Веллманни їхати до Ужгорода боялися.

Ось так їхній будинок на вулиці Підгірній був розділений на кілька квартир, потім пофарбований у

Тетяна ЛІТЕРАТУРНИК
"Про Захід"

ГОРОСКОП

ОВЕН

На вас чекатиме не дуже приємна звістка. Прислухайтеся до інтуїції, проявіть зосередженість і рішучість, наберіться терпіння, щоб уникнути можливих конфліктів. Усі заплановані важливі справи краще перенести.

ТЕЛЕЦЬ

Тиждень проведете в напруженому настрої. Не сперечайтесь з колегами та близькими – це загрожув неприємностями. Не довіряйте неперевіреним інформації.

БЛИЗНЯТА

Будьте обачними, щоб вас не обдурили. Обережно поведіться з фінансами, уважно рахуйте гроші. Ймовірно романтичні зустрічі. Вихідні – суцільний відпочинок і задоволення.

РАК

Проявіть себе на роботі та в любовних стосунках. Не розповідайте нікому про свої плани. Вдалий тиждень для укладання угод. Також можливі несподівані події. У вихідні не купуйте нічого дорогого.

ЛЕВ

Сприятливий тиждень у всьому. На вас чекають матеріальні несподіванки і неждані звістки. Кінець тижня принесе зі собою розв'язання багатьох проблем.

ДІВА

Можете потрапляти у двозначні ситуації, тому постарайтеся постійно тримати себе в руках. Прийшла пора віддячити тим, хто допомагав вам раніше. Чудовий час, аби позбутися всього негативного в житті.

ТЕРЕЗИ

Не піддавайтесь негативним емоціям, якомога менше спілкуйтеся з малознайомими людьми. Матимете чудовий шанс проявити себе на роботі. Не вживайте алкоголю, а вихідні проведіть у сімейному колі.

СКОРПІОН

Спадає на думку безліч хороших ідей, але не треба братися до них відразу. Плануйте важливі зустрічі. Не позичайте грошей. Можливий високооплачуваний підробіток.

СТРІЛЕЦЬ

Удасться скасувати домовленості, що вас обтяжують. На вас чекає важка розмова з керівництвом. Матимете проблеми з дітьми. Не з'ясовуйте стосунків із коханою людиною.

КОЗОРИГ

Будьте обережними, щоб не стати жертвою шахраїв. Хтось чекатиме на вашу допомогу, тому відкладіть усі свої справи і допоможіть владнати чужі.

ВОДОЛІЙ

У рідних чи друзів виникнуть проблеми, і це привнесе напруження у стосунки з ними. Докладіть зусиль, аби не посваритися з близькою людиною.

РИБИ

Не з'ясовуйте стосунків – інакше тиждень буде конфліктним. Будьте особливо уважними на роботі, щоб не зробити помилки, яка призведе до серйозних фінансових втрат.

КОМАНДА УЖГОРОДСЬКОГО ЛІЦЕЮ №12 ГІДНО ПРЕДСТАВИЛА ЗАКАРПАТТЯ НА ФІНАЛЬНОМУ ЕТАПІ ПРОЄКТУ «ПЛІЧ-О-ПЛІЧ ВСЕУКРАЇНСЬКІ ШКІЛЬНІ ЛІГИ»

та виборола ІІІ місце серед 21 найсильнішої команди України

Від 30 червня по 3 липня в спортивному комплексі Національного університету харчових технологій у місті Києві відбулися фінальні змагання з волейболу серед юнаків 9-11 класів у межах проєкту «Пліч-о-пліч всеукраїнські шкільні ліги».

У фінальному етапі змагалася 21 найсильніша команда з різних куточків України. Закарпатську область на змаганнях представила команда Ужгородського ліцею № 12, яка продемонструвала високий рівень підготовки, згуртованість, спортивний характер та незламну волю до перемоги.

Упродовж чотирьох днів волейболісти провели напружені та видовищні матчі, у кожному з яких боролися за кожне очко. Завдяки майстерній грі, командній взаємодії та наполегливості юнаки вибороли почесне 3 місце, ставши бронзовими призерами фінального етапу всеукраїнських змагань.

До складу команди увійшли: Антошин Денис, Штимак Олександр, Драбчук Володимир, Штимак Денис, Брая Микита, Слов'ян

Адріан, Репка Тимофій, Минда Василь та Біраг Станіслав.

Щиро вітаємо бронзових призерів та їхніх наставників – Дуло Віктора Васильовича, Іванюк Наталію Богданівну та Іванко Максима Васильовича – із вагомим досягненням. Саме завдяки їхньому професіоналізму, щоденній наполегливій праці, відданості своїй справі та вмінню

згуртувати команду юні волейболісти змогли гідно представити Закарпатську область на всеукраїнському рівні та здобути призове місце.

Ужгородська міська територіальна громада та вся Закарпатська область пишуться досягненнями наших юних спортсменів. Бажаємо команді нових перемог, яскравих спортивних звершень, впевненості у власних силах та підкорення нових вершин!

Попереду на наших призерів чекає заслужена нагорода – відпочинок у таборі «Пліч-о-пліч» у Буковелі. Таку можливість отримали команди, які посіли призові місця у фінальному етапі проєкту. Це заслужена відзнака за високі спортивні результати, наполегливість, згуртованість та командний дух, які ужгородські волейболісти продемонстрували на всеукраїнському рівні.

Інформація – з офіційного сайту Ужгородської міської ради

Оголошення про оприлюднення проєкту Інвестиційної програми КП «Водоканал м. Ужгорода» на 2027 рік

Відповідно до «Порядку розроблення, погодження та затвердження інвестиційних програм суб'єктів господарювання у сфері централізованого водопостачання та водовідведення, ліцензування діяльності яких здійснюють Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації», затвердженого Наказом Міністерства розвитку громад та територій України від 19.08.2020 р. № 191 (зі змінами), КП «Водоканал м. Ужгорода» інформує про розроблення проєкту Інвестиційної програми на 2027 рік.

Повний перелік заходів програми оприлюднено на офіційному вебсайті підприємства з метою ознайомлення, отримання зауважень та пропозицій від громадськості. Зауваження і пропозиції від фізичних, юридичних осіб та їх об'єднань приймаються виключно у письмовому (або електронному) вигляді в період з 11 липня по 25 липня 2026 року включно. Звернення можна надсилати:

- Поштова адреса: 88000, м. Ужгород, вул. Митна, 1
- Електронна пошта: kanc.uz.voda@gmail.com
- Офіційний сайт: <https://voda.uz.ua>

ДО УВАГИ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ!

Ужгородська міська рада тісно співпрацює з центром зайнятості, тому пропонуємо актуальні вакансії підприємств, які звернулися з проханням про допомогу в укомплектуванні кадрами на вільні робочі місця:

- головний бухгалтер** – заробітна плати 45 000 гривень – Організовує та веде бухгалтерський і податковий облік, забезпечує своєчасне складання та подання звітності, контролює фінансові операції, використання ресурсів та підпорядковується безпосередньо керівнику підприємства. До його обов'язків належить розробка облікової політики, організація роботи бухгалтерської служби та контроль за дотриманням.
- менеджер (управитель) із збуту** – заробітна плата 27 000 гривень – Здійснювати розрахунок вартості етикетки для клієнта, листуватися з існуючими замовниками, приймати та підтверджувати замовлення. Контролювати виконання погодження термінів, супроводжувати продаж документально-бріф на замовлення (договір, специфікація, рахунок тощо).
- вихователь** – заробітна плата 18470.87 гривень – Організація навчально-виховного процесу, взаємодія з батьками. Здійснює навчання і виховання дітей, проводить уроки та інші навчальні заняття у закріпленій

за ним по розподілу навчального навантаження групи. Забезпечує під час занять належний порядок і дисципліну.

- швачка** – заробітна плата 25 000 гривень – Виконувати роботи з пошиття спеціального одягу. Потрібні знання будови та призначення машин, які обслуговує працівник, види тканин і фурнітури. Послідовність виконання операцій пошиву виробів.

Довіз: Ужгород-Минай-Розівка-Кінчеш-Коритняни-Часівці-Гeesвц; Ужгород-Доманиці-Оноківці-Невицьке-Перечин-Сімер-Сімерке.

- спеціаліст державної служби (місцевого самоврядування)** – заробітна плата 17 723 гривень – Провідний спеціаліст відділу фітосанітарних заходів на кордоні управління фітосанітарної безпеки. Здійснення фітосанітарних процедур до об'єктів регулювання на території закарпатської області, реалізація державної політики в сфері карантину та захисту рослин. Вжиття відповідних заходів щодо локації та ліквідації карантинних організмів, запобігання їх поширенню. Сприяння

виконання загальнодержавних програм у сферах карантину та захисту рослин.

- слюсар з ремонту технологічних установок** – заробітна плата 30 000 гривень – Обслуговування та ремонт виробничої лінії з випуску полікарбонатного листа. Діагностика несправностей обладнання та їх оперативне усунення. Проведення планово-попереджувальних ремонтів. контроль технічного стану механічних вузлів та агрегатів.

- рятувальник-кінолог** – 27 000 гривень – Виконує пошуково-рятувальні роботи в зоні надзвичайної ситуації із закріпленням спеціально підготовленим собакою. Проводить оцінювання обстановки у зоні надзвичайної ситуації, забезпечує за допомогою закріпленого службового собаки розвідку, пошук постраждалих.

Звертайтеся до Ужгородської філії Закарпатського центру зайнятості: м. Ужгород, вул. А. Новика, 45. Контактний телефон: (0312) 40 01 26.

ОГОЛОШЕННЯ

- ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ** Свідоцтво про право особистої власності на домоволодіння, видане 11.05.1986 р. Ужгородським житлово-експлуатаційним об'єднанням Виконавчого комітету Ужгородської міської ради народних депутатів Закарпатської області на ціле домоволодіння, що складається з одного жилого дому з надвірними спорудами, що знаходяться за адресою: м. Ужгород, вул. Мічуріна, № 20; дійсно належить Ковтан Олені Василівні на праві особистої власності; Свідоцтво видане згідно рішення Виконавчого комітету Ужгородської міської ради народних депутатів № 91 від 23.04.1986 р.; реєстраційний номер 5408.

- ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ** Свідоцтво про право власності на житло, видане 24.01.1996 р. Виконавчим комітетом Ужгородської міської ради народних депутатів на квартиру, що знаходиться за адресою: м. Ужгород, вул. Добролюбова, 6/71; яка дійсно належить на праві приватної, спільної, сумісної власності гр. Сютрику Георгію Олексійовичу; дружині Сютрик Марії Юріївні; Свідоцтво видане згідно рішення № 8 від 24 січня 1996 р.; реєстраційний номер 9458.

Із сумом повідомляємо, що за даними КП «Ужгородський комбінат комунальних підприємств» від 1 по 7 липня пішли з життя 24 УЖГОРОДЦЯ:

Мінаєва Єва Федорівна 1949 р.н.
Нікітіна Марта Степанівна 1957 р.н.
Дунайська Євдокія Олександрівна 1939 р.н.
Гаврилук Микола Іванович 1947 р.н.
Цаплюк Зора Йосипівна 1934 р.н.
Тирилюк Марія Михайлівна 1947 р.н.
Горнило Віра Аврамівна 1937 р.н.
Гуян Іштван Іванович 1987 р.н.
Нікітін Данііл Вікторович 1988 р.н.
Дячук Іболя Вільгельмівна 1948 р.н.
Юршинець Василь Юрійович 1972 р.н.
Медведь Пелагія Дмитрівна 1937 р.н.
Добоній Данка Андріївна 1962 р.н.
Дусин Василь Миколайович 1943 р.н.
Кертес Золтан Золтанович 1964 р.н.
Трухіна Марія Олександрівна 1938 р.н.
Чеборак Олег Миколайович 1950 р.н.
Якубик Михайло Павлович 1958 р.н.
Галайда Анжела Андріївна 1971 р.н.
Ребреш Ілля Юрійович 1967 р.н.
Легеза Юрій Іванович 1993 р.н.
Петрович Ольга Янковна 1973 р.н.
Таборов Олександр Володимирович 1963 р.н.
Варцаба Олександр Степанович 1951 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

- Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
- Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678 у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910. Ідентифікатор медіа: R30-01427
Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.
Тираж 1050 екз. Замовлення №_958_.

- Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів.
- Редакція залишає за собою право редагувати матеріали.
- Гонорар виплачується тільки за замовленим матеріалом.
- Передплатний індекс газети "Ужгород" – 41807.